

Tisztelt Európai Unió Bírósága!

1. A Weltimmo S.R.O. (5 Eötvösa, 57/20 Komarno, 5 945 05, Szlovákia) felperes által a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes NAIH-510-6/2012/H. számú határozatának bírósági felülvizsgálata iránt indított perrel kapcsolatban a tisztelt Bíróság előtt **C-230/14. számon folyamatban levő előzetes döntéshozatali ügyben a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság részéről a Kúria, Magyarország Kfv. III.37.536/2013/10. sorszámú végzésében (a továbbiakban Végzés) előterjesztett kérdések tekintetében a következő írásbeli észrevételeket kívánjuk benyújtani.**

2. Az írásbeli észrevételeinket a Kúria kérdéseinek sorrendjében fogalmaztuk meg. Az észrevételeink végén pedig röviden összefoglaltuk a Kúria kérdéseivel kapcsolatos álláspontunkat, melynek megerősítését kérjük a tisztelt Bíróságtól.

3. A Kúria 1. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(1. *Értelmezhető-e az Európai Parlament és a Tanács a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK (1995. október 24.) irányelve (a továbbiakban adatvédelmi irányelv) 28. cikk (1) bekezdése akként, hogy egy tagállam területén alkalmazható a nemzeti jog rendelkezései egy olyan, kizárólag a másik tagállamban letelepedett ingatlanközvetítő weboldalt üzemeltető adatkezelővel szemben, aki a tagállam területén levő ingatlanokat is hirdet és az ingatlan tulajdonosok továbbították a személyes adataikat a weboldal üzemeltető másik tagállamban lévő adattároló, adatfeldolgozó eszközére (szerverére)?*)

4. Álláspontunk szerint az adatvédelmi irányelv 28. cikkének (1) bekezdésében foglaltak azt az elsődleges kötelezettséget róják a tagállamokra, hogy a nemzeti jogukban rendelkezniük kell olyan független hatóság vagy hatóságok kialakításáról, amely vagy amelyek az „ezen irányelv értelmében a tagállam által elfogadott nemzeti rendelkezéseknek a területén történő alkalmazását” felügyeli (felügyelik).

5. Az előző bekezdésében idézett megfogalmazás aláhúzással jelölt részéből azonban álláspontunk szerint az is következik, hogy a független nemzeti felügyelő hatóság – Magyarországon a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban NAIH) – a Magyarország területén folytatott adatkezelések tekintetében a magyar nemzeti jog szerint vizsgálja az adatvédelmi irányelv alkalmazását.

6. A „területén történő alkalmazását” kitétel emellett szűkítő rendelkezést nem tartalmaz, így amennyiben az adatkezelés bármely eleme a tagállam területén – azaz jelen perben Magyarország területén – valósul meg, álláspontunk szerint a nemzeti

felügyelő hatóság elsősorban a saját nemzeti joga szerint járhat el. A perbeli esetben pedig egyértelműen megállapítható, hogy az adatkezelés több elemében Magyarországon (is) zajlott, hiszen a személyes adatok gyűjtésére Magyarországról került sor, és a követelések érvényesítésére is magyar bíróságok előtt került sor a felperes részéről, tehát a követelésekkel kapcsolatos adatkezelés is Magyarországon történt.

7. Itt is hangsúlyozni kívánjuk a nemzeti peres eljárásban kifejtett azon álláspontunkat, mely szerint az adatvédelmi irányelvben használt „letelepedés” fogalma tekintetében az állapítható meg, hogy az irányelv nem szűkíti a letelepedés fogalmát az adatkezelő székhelyére, illetőleg bejegyzési helyére, hanem a letelepedés fogalmi körébe vonja az adatkezelési tevékenység tényleges végzésének helyét is. Meg kívánjuk jegyezni azt is, hogy álláspontunk szerint ha a joghatóság és az alkalmazandó jog szempontjából lényeges letelepedést csupán egy regisztratív, könnyen módosítható kritériumra alapoznánk, úgy nem csupán a forum shopping előtt nyitnánk széles kaput, hanem ez az értelmezés a tagállami adatvédelmi hatóságok munkáját is rendkívüli módon megnehezíthetné. Ez az értelmezés nyilvánvalóan ellentétes lenne az adatvédelmi irányelv céljával

8. Ezzel egyező megközelítést tartalmaz a 29. cikk szerinti Adatvédelmi Munkacsoportnak (a továbbiakban: 29-es Munkacsoport) az alkalmazandó jogról szóló 8/2010. számú Véleménye (a továbbiakban: 8/2010. Vélemény), melynek összefoglalója szerint *„az alkalmazandó jogra vonatkozó szabályok egyszerűsítése a származási ország elvéhez való visszalépést jelentene: így az adatkezelő EU-ban található összes szervezete ugyanazt a jogot – a székhely jogát – alkalmazná, függetlenül attól, hogy a szervezetek mely tagállam területén találhatók. Ez azonban csak akkor lehetne elfogadható, ha megvalósulna a nemzeti jogszabályok átfogó harmonizálása, ideértve a biztonsági kötelezettségek harmonizálását is.”*

9. A 29-es Munkacsoport két fő pontot azonosít 8/2010. Véleményében, amely az alkalmazandó jog eldöntésének kérdésében meghatározó lehet: a tényleges letelepedés és az adatkezelési tevékenység kontextusa, irányultsága. Ez alapján elképzelhető, hogy ha valamely adatkezelő A országból származó adatokat kezel A ország lakosait megcélozva egy B országban pusztán bejegyzett cégen keresztül, akkor az adatkezelésére megállapítható A ország nemzeti joga (is). A véleményben kifejtik, hogy az Európai Unió Bírósága a C-390/96 (ECJ judgment of 4 July 1985, Bergholz, (Case 168/84, ECR [1985] p. 2251, paragraph 14) and judgment of 7 May 1998, Lease Plan Luxembourg / Belgische Staat (C-390/96, ECR [1998] p. I-2553) sz-ú ügyben azt a döntést hozta, hogy nem minősül valódi letelepedésnek a számítógép, szerver elhelyezése egy másik országban. Hasonló kérdést vizsgált a tisztelt Bíróság egy elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal összefüggő, Magyarországot érintő előzetes döntéshozatali eljárásban (C-475/12. számú ügyben). Az ügyben a magyar bíróság azt a kérdést fogalmazta meg, hogy értelmezhető-e úgy az Európai Unió működéséről szóló Szerződés, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatos eljárásokra – függetlenül attól, hogy a szolgáltatást nyújtó cég melyik tagállamban működik vagy van bejegyezve – a szolgáltatás helye szerinti tagállam joghatósága szerint az adott tagállam hatósága járjon el? A Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy *„[a]z alapügyben szereplőhöz hasonló elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatos felügyeleti eljárások az*

említett szolgáltatások címzettjeinek lakóhelye szerinti tagállam joghatósága alá tartoznak”.

10. Mindebből az előzetes döntéshozatali eljárás alapjául szolgáló per felperese esetében az következik, hogy az adatkezelő felperes több tagállamban minősülhet letelepedettnek, az adatkezelő székhelye szerint esetlegesen Szlovákiában, az adatok tárolási helye (szerver) szerint – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.32.768/2012/5. sorszámú jegyzőkönyve 2. oldalán szereplő nyilatkozata alapján – esetlegesen Németországban és Ausztriában, míg az adatgyűjtési és felhasználási adatkezelési műveletek tekintetében – legalább részben mindenképpen – Magyarországon. A szlovákiai letelepedés esetlegességét támasztja alá azonban az, hogy a magyar Váci Járási Úgyészség vádat emelt csalás és egyéb bűncselekmények gyanúja miatt a felperesi adatkezelő cég vezetőjével szemben. A vádirat szerint a nyomozás során megállapították, hogy a felperes a szlovákiai címen nem található, a felperes egy un. postaláda cég, amely a székhelyén tényleges tevékenységet nem végez. Emellett a 8/2010. Vélemény alapján a szerver elhelyezése önmagában nem minősülhet letelepedésnek, így a németországi és ausztriai letelepedés szintén vitatható lehet. Látható tehát, hogy a jelen perben kizárólag az adatkezelő felperes magyarországi letelepedése olyan körülmény, amely – a 24. pontban kifejtettek szerint – aggálytalanul fennáll.

11. Ezért vitatjuk a Végzés 1. pontjában szereplő kérdés azon megállapításának megalapozottságát, mely szerint *„kizárólag a másik tagállamban letelepedett ingatlanközvetítő weboldalt üzemeltető adatkezelővel”* kapcsolatban kéri a tisztelt Bíróság jogértelmezését, mivel álláspontunk szerint a fenti okok miatt a per ingatlanközvetítő weboldalt üzemeltető adatkezelő felperese Magyarországon is letelepedettnek minősül. Kérjük ezért a tisztelt Bíróságot, hogy a Végzés 1. kérdésében foglaltakat erre is figyelemmel szíveskedjék vizsgálni, összhangban a Végzés 6. pontjában foglaltakkal, valamint a 6. pontra vonatkozó észrevételeinkkel.

12. A Kúria 2. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(2. Értelmezhető-e az adatvédelmi irányelv 4. cikk (1) bekezdés a) pontja úgy az adatvédelmi irányelv (18) – (20) preambulumbekkezdése, az 1. cikk (2) bekezdése és a 28. cikk (1) bekezdése tükrében, hogy a magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban adatvédelmi hatóság) a magyar adatvédelmi jogot, mint nemzeti jogot nem alkalmazhatja a kizárólag más tagállamban letelepedett ingatlanközvetítő weboldal üzemeltetővel szemben akkor sem, ha az magyarországi ingatlanokat is hirdet és azokra vonatkozó adatokat az ingatlantulajdonosok feltehetően Magyarország területéről továbbították a weboldal üzemeltető másik tagállamban levő adattároló, feldolgozó eszközére (szerverére)?)

13. Az adatvédelmi irányelv Preambulumának (18) bekezdése alapján értelmezésünk szerint az irányelv célja, hogy az egyéneket ne lehessen megfosztani attól a védelemtől, amelyre az irányelv értelmében jogosultak, ezért a valamely tagállamban letelepedett adatkezelő felelőssége mellett végzett adatfeldolgozásra ennek a tagállamnak a jogszabályai vonatkoznak.

14. Az adatvédelmi irányelv Preambulumának (19) bekezdése pedig e körben azt fogalmazza meg, hogy a valamely tagállamban való letelepedés magában foglalja a

tevékenység tényleges gyakorlását tartós jelleggel; a letelepedés – legyen akár egyszerűen fióktelep, akár jogi személyiséggel rendelkező leányvállalat – jogi formája e tekintetben nem meghatározó tényező. A Preambulum ezzel kapcsolatban rögzíti azt is, hogy ha egy adatkezelő több tagállamban is letelepedett, főként leányvállalatok révén, a nemzeti szabályozás megkerülésének kizárása érdekében gondoskodnia kell arról, hogy minden egyes szervezete megfeleljen a tevékenységére alkalmazandó nemzeti jogszabályok által meghatározott kötelezettségeknek.

15. Az adatvédelmi irányelv 4. cikk (1) bekezdés a) pontja értelmében pedig a személyes adatok feldolgozására minden tagállam az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezéseket alkalmazza, amennyiben az adatfeldolgozást a tagállam területén az adatkezelő egy szervezete tevékenységeinek keretében végzik; amennyiben ugyanaz az adatkezelő több tagállam területén is letelepedett, meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy szervezeteinek mindegyike megfeleljen az alkalmazandó nemzeti jog által megállapított kötelezettségeknek.

16. Mindezek alapján álláspontunk szerint az alkalmazandó jog megállapításakor elsődlegesen a korábban említett „*letelepedés*”, továbbá a „*szervezet*” fogalmainak értelmezése vizsgálandó.

17. A „*letelepedés*” fogalma körében itt is hivatkozni kívánunk a Végzés 1. kérdése kapcsán kifejtett álláspontunkra.

18. A „*szervezet*” fogalma tekintetében pedig elsődlegesen utalni kívánunk a Preambulum (46) bekezdésére, mely szerint *„mivel az érintettek jogainak és szabadságainak védelme a személyes adatok feldolgozása tekintetében megkívánja, hogy megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket hozzanak mind az adatfeldolgozó rendszer megtervezésekor, mind az adatfeldolgozás időpontjában, különösen a biztonság fenntartása, és ezáltal az engedély nélküli adatfeldolgozás megelőzése érdekében; mivel a tagállamokra hárul annak biztosítása, hogy az adatkezelők megfeleljenek ezeknek az intézkedéseknek; mivel ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell a megfelelő szintű biztonságot, figyelembe véve a legújabb vívmányokat és ezek megvalósításának költségét összevetve az adatfeldolgozással járó kockázattal, és a védelmet igénylő adatok természetével”*.

19. Ebből fakadóan tehát a per ingatlanközvetítő weboldalt üzemeltető adatkezelő felperesének kötelessége, hogy a Magyarországon folytatott adatkezelési tevékenysége tekintetében szervezeti egységet hozzon létre, ennek elmulasztása esetén sem mentesülhet azonban a magyar jog alkalmazásának kötelezettsége alól.

20. Másfelől pedig utalni kívánunk arra is, hogy a Preambulum (19) bekezdése esetén a szervezeti egység formája irreleváns, így ilyennek kell tekinteni adott esetben a felperes magyarországi képviselőjét, ügynökét is (az Irányelv 4. cikk (2) bekezdésének analógiájára), amennyiben ténylegesen is részt vesz az adatkezelési folyamatban.

21. Ismételten hivatkozni kívánunk a 29-es Munkacsoport 8/2010. Véleményére, mely szerint *„Az egyszemélyes iroda letelepedésnek tekinthető, amennyiben az iroda*

nem csupán a másutt letelepedett adatkezelő képviselőjét látja el, és tevékenyen részt vesz azon tevékenységekben, amelyek keretében a személyes adatok feldolgozására sor kerül. - Mindenesetre nem az iroda formája a döntő: egy egyszerű ügynök is tekinthető releváns letelepedésnek, amennyiben a tagállamban való jelenléte kellő tartósságot mutat.” (13. oldal).

22. Az adatkezelő felperes pedig kétséget kizáró módon rendelkezik olyan magyarországi képviselővel, aki az adatkezelés folyamatában is érdemben részt vett, az adatkezelő felperes képviselőjében Magyarországon a hatósági és az elsőfokú peres eljárásban is Benkő Sándor magyar állampolgár (9401 Sopron, értesítési címen) járt el, és a hatósági eljárás alapjául szolgáló panaszok esetében is Benkő Sándor tartotta a kapcsolatot az érintettekkel. Megjegyezzük azt is, hogy Benkő Sándor a szlovák cégnyilvántartás szerint a 6065 Lakitelek, Jókai u. 13., Magyarország címen érhető el.

23. A Kúria 3. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(3. Van-e az értelmezés szempontjából jelentősége annak, hogy a weboldalt üzemeltető adatkezelő által nyújtott szolgáltatás egy másik tagállam területére irányul?)

24. Álláspontunk szerint a kérdés nem értelmezhető a jelen perre, mivel az alperesi hatósági eljárás megállapításai szerint a szlovákiai bejegyzésű adatkezelő adatkezeléssel összefüggő szolgáltatási tevékenysége nemcsak hogy Magyarországra irányul, hanem az adatkezelő az adatkezelést nagyrészen Magyarországon folytatja. A felperes az ingatlanbazar.com és az ingatlandepo.com oldalakon keresztül tette lehetővé az ingatlanhirdetések feltöltését. Ezen oldalak némi grafikai eltérés mellett azonos tartalommal rendelkeznek. Kiemelendő, hogy az oldalak magyar nyelvűek, más nyelv kiválasztására nem adnak lehetőséget, és az ingatlanbazar.com oldal „Magyarországi nagy ingatlanpiac” főcímmel jelenik meg. Az ingatlanbazar.com oldal az ingatlankeresés menüpont használata során ugyan lehetőséget biztosít Magyarországtól eltérő ország kiválasztására, azonban nem magyar ingatlanhirdetés nem található a honlapon. A magyarországitól eltérő ország kiválasztása esetén a többi menüpont, mint megye és város megadása nem lehetséges, a menüpont nem él. A felperes emellett a kötelezettségek behajtása során magyarországi bankszámlaszámot adott meg a teljesítés céljára, továbbá magyarországi fizető pénznemben (HUF) határozta meg és követelte a hirdetési díjakat. Szintén fontos szempont az érintettek jogainak gyakorolhatósága. A felperes adatkezelővel szemben rengeteg panasz fogalmazódott meg, tömeges volt tehát az igény az érintetti jogok gyakorlására nézve. Az adatalanyoktól származó panaszok ahhoz a Benkő Sándorhoz jutottak el, aki levelezésében magyarországi címet használt, és magyar lakóhellyel rendelkezik a szlovák cégnyilvántartás szerint. A felperes az érintettekkel szemben a díjkövetelés iránti igényeit magyar bíróságok előtt érvényesítette, így az adatkezelés ezen része is Magyarországon zajlott.

25. Álláspontunk szerint ugyanakkor az adatvédelmi irányelv alapján – a 29-es Munkacsoport hivatkozott 8/2010. Véleményének megfelelően – az adatkezeléssel összefüggő gazdasági tevékenység irányultsága a jelen észrevételek 9. pontjában foglaltak szerint egyaránt releváns az alkalmazandó jog és a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyelő hatóság megállapíthatósága szempontjából is.

26. A Kúria 4. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(4. Van-e jelentősége annak az értelmezés szempontjából, hogy e másik tagállam területéről töltötték-e fel ténylegesen e másik tagállam területén levő ingatlanokra vonatkozó adatokat, illetve a tulajdonosok személyes adatait?)

27. A Végzés 1. és 2. kérdései kapcsán kifejtettek szerint álláspontunk szerint ennek a kérdésnek az értelmezés szempontjából kiemelkedő jelentősége van, hiszen ez azt jelenti, hogy az adatkezelési tevékenység adatgyűjtési részének folytatása az adott tagállam területén történt, ami az adatvédelmi irányelv hivatkozott rendelkezései szerint az elsődleges ténybeli alapját jelenti az adott tagállam nemzeti felügyelő hatóságának a tagállam nemzeti joga alapján történő eljárásához.

28. A Kúria 5. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(5. Van-e jelentősége annak az értelmezés szempontjából, hogy ezen ingatlanokhoz kapcsolódó személyes adatok másik tagállam állampolgárainak személyes adatai?)

29. Álláspontunk szerint az adatkezeléssel érintett személyek állampolgársága az adatvédelmi irányelv alapján az alkalmazandó jog és a felügyelő hatóság hatáskörének megállapítása szempontjából nem releváns, azonban releváns lehet az érintettek lakóhelye, és az általuk hirdetett ingatlan elhelyezkedése. A NAIH által vizsgált esetekben mindenkor az érintettek lakóhelye és a hirdetett ingatlan is Magyarországon volt.

30. A Kúria 6. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(6. Van-e jelentősége annak az értelmezés szempontjából, hogy a Szlovákiában letelepedett vállalkozásnak a tulajdonosai magyarországi lakóhellyel rendelkeznek?)

31. A Végzés 1. és 2. kérdései kapcsán kifejtetteknek megfelelően álláspontunk szerint az értelmezés szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a szlovákiai bejegyzésű adatkezelő tulajdonosai magyar állampolgárok és magyarországi lakóhellyel rendelkeznek, hanem annak, hogy a tulajdonosok magyarországi elérhetőségeken keresztül tartották a kapcsolatot mind a NAIH-hal, mint nemzeti felügyelő hatósággal, mind pedig az adatkezeléssel érintett természetes személyekkel, így megállapítható, hogy az adatkezelő Magyarországon is rendelkeztetett képvisellel, illetőleg szervezeti egységgel, amelynek megfelelően a szlovákiai bejegyzése ellenére az adatkezelő Magyarországon (is) letelepedettnek minősül.

32. A Kúria 7. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(7. Amennyiben a fenti kérdésre adott válaszokból az következik, hogy a magyar adatvédelmi hatóság eljárhat, de nem alkalmazhatja a nemzeti jogát, hanem a letelepedés szerinti tagállam jogát kell alkalmaznia, akkor úgy kell-e értelmezni az adatvédelmi irányelv 28. cikk (6) bekezdését, hogy csak az adatvédelmi irányelv 28.

cikk (3) bekezdésében foglalt jogosultságokat gyakorolhatja a letelepedés szerinti tagállam jogában foglaltak szerint a magyar adatvédelmi hatóság, és ezért bírság kiszabására nem jogosult?)

33. Határozott álláspontunk szerint jelen perbeli tényállás alapján a magyar nemzeti felügyelő hatóság eljárására az adatvédelmi irányelv alapján a magyar jogot kell alkalmazni.

34. Elvi szinten vizsgálva ugyanakkor a kérdést, értelmezésünk szerint az adatvédelmi irányelv 28. cikkének (6) bekezdése nem tartalmaz szűkítést a (3) bekezdésben foglaltakhoz képest. A 28. cikk (3) bekezdésében használt „különösen” kifejezés pedig arra utal, hogy a bekezdésben szereplő felsorolás nem taxatív, így a tagállamok nemzeti jogukban a felügyelő hatóságot további, a (3) bekezdésben kifejezetten nem nevesített jogosultságokkal is felruházhatják, ilyen lehet többek között az adatvédelmi bírság kiszabására való jog is. Ennek megfelelően pedig a 28. cikk (6) bekezdése nem korlátozza a felügyelő hatóságot a (3) bekezdés alapján a nemzeti jogban adott bírságolási jogosítványa gyakorlásában, akkor sem, ha a saját tagállamának, és akkor sem, ha más tagállam nemzeti joga szerint jár el.

35. A Kúria 8. kérdésével kapcsolatos észrevételek:

(8. Mind az adatvédelmi irányelv 4. cikk (1) bekezdés a) pontja, mind a 28. cikk (6) bekezdése szerinti adatfeldolgozás fogalma azonosítható-e az adatkezelés fogalmával az adatvédelmi irányelv terminológiájával?)

36. Tekintettel arra, hogy az adatvédelmi irányelv a magyar jogtól eltérően élesen nem választja el az adatkezelés és az adatfeldolgozás fogalmait egymástól, álláspontunk szerint az adatvédelmi irányelv értelmezése során a 4. cikk (1) bekezdés a) pontja, és a 28. cikk (6) bekezdése szerinti adatfeldolgozás fogalma egyaránt azonosítható az adatkezelés fogalmával.

37. Mindezek alapján kérjük, hogy a tisztelt Bíróság a Kúria kérdéseivel kapcsolatosan az alábbi értelmezések helyességét szíveskedjék megerősíteni.

38. A Kúria 1. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megállapítását, hogy az adatvédelmi irányelv 28. cikk (1) bekezdése akként értelmezendő, hogy egy tagállam területén alkalmazhatók a nemzeti jog rendelkezései egy olyan, kizárólag a másik tagállamban letelepedett ingatlanközvetítő weboldalt üzemeltető adatkezelővel szemben, aki e tagállam területén levő ingatlanokat is hirdet és az ingatlan tulajdonosok továbbították a személyes adataikat a weboldal üzemeltető másik tagállamban lévő adattároló, adatfeldolgozó eszközére (szerverére).

39. A Kúria 2. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megerősítését, hogy az adatvédelmi irányelv alapján a NAIH, mint a magyar adatvédelmi felügyelő hatóság a magyar adatvédelmi jogot, mint nemzeti jogot alkalmazhatja a kizárólag más tagállamban letelepedett ingatlanközvetítő weboldal üzemeltetővel szemben akkor, ha az magyarországi ingatlanokat is hirdet és azokra vonatkozó adatokat az ingatlantulajdonosok feltehetően Magyarország területéről továbbították a weboldal üzemeltető másik tagállamban levő adattároló, feldolgozó eszközére (szerverére).

40. A Kúria 3. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megállapítását, hogy az adatvédelmi irányelv alapján az adatkezeléssel összefüggő gazdasági tevékenység irányultsága egyaránt releváns az alkalmazandó jog és a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyelő hatóság megállapíthatósága szempontjából is.

41. A Kúria 4. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megerősítését, hogy ennek a kérdésnek az értelmezés szempontjából kiemelkedő jelentősége van, hiszen ez azt jelenti, hogy az adatkezelési tevékenység adatgyűjtési részének folytatása az adott tagállam területén történt, ami az adatvédelmi irányelv hivatkozott rendelkezései szerint az elsődleges ténybeli alapját jelenti az adott tagállam nemzeti felügyelő hatóságának a tagállam nemzeti joga alapján történő eljárásához.

42. A Kúria 5. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megállapítását, hogy az adatkezeléssel érintett személyek állampolgársága az adatvédelmi irányelv alapján az alkalmazandó jog és a felügyelő hatóság hatáskörének megállapítása szempontjából nem releváns.

43. A Kúria 6. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megállapítását, hogy az értelmezés szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a szlovákiai bejegyzésű adatkezelő tulajdonosai magyar állampolgárok és magyarországi lakóhellyel rendelkeznek, hanem annak, hogy a tulajdonosok magyarországi elérhetőségeken keresztül tartották a kapcsolatot mind a nemzeti felügyelő hatósággal, mind pedig az adatkezeléssel érintett természetes személyekkel, így megállapítható, hogy az adatkezelő Magyarországon is rendelkezett képviseléssel, illetőleg szervezeti egységgel, amelynek megfelelően a szlovákiai bejegyzése ellenére az adatkezelő Magyarországon is letelepedettnek minősül.

44. A Kúria 7. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megerősítését, hogy az adatvédelmi irányelv 28. cikkének (6) bekezdése nem korlátozza a felügyelő hatóságot a (3) bekezdés alapján a nemzeti jogban adott bírságolási jogosítványa gyakorlásában akkor sem ha a saját tagállamának, és akkor sem, ha más tagállam nemzeti joga szerint jár el.

45. A Kúria 8. kérdésével kapcsolatban kérjük annak megállapítását, hogy az adatvédelmi irányelv értelmezése során a 4. cikk (1) bekezdés a) pontja, és a 28. cikk (6) bekezdése szerinti adatfeldolgozás fogalma egyaránt azonosítható az adatkezelés fogalmával.

Budapest, 2014. augusztus 15.

Tisztelettel

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Jogi képviselő:

Ügyvéd